

Anmeldelse:

Vejledning om kirkegårdsvedtægter

Kirkeministeriet juni 2018

Af Jens Dejgaard Jensen

Kirkegårdsleder, Silkeborg Kirkegårde & Krematorium

Vi, som forvalter kirkegårde, har ventet med spænding på den nye standardvedtægt og tilhørende vejledning fra Kirkeministeriet.

Hvis vi sammenholder den nye vedtægt med kritikken fra Foreningen for Kirkegårdskultur,¹ så er der oplagte forbedringer.

Først og fremmest er vedtægtens indhold blevet systematiseret i følgende afsnit:

- A: Gravstedernes indhegning
- B: Bestemmelser vedrørende de enkelte afdelinger
- C: Fredningstider
- D: Erhvervelse af gravsted
- E: Fornyelse af gravsted
- F: Gravstedernes vedligeholdelse
- G: Kirkegårdens bestyrelsesforhold
- H: Gravsteder
- J: Takster
- K: Ordensbestemmelser

Et af kritikpunkterne fra Foreningen for Kirkegårdskultur var, at den hidtidige standardvedtægts udgangspunkt var kirkegårde med kun én type gravsteder. Nutidens vilkår med flere forskellige afdelinger/gravstedstyper bliver meget lettere at indpasse i den nye vedtægts systematik.

Vejledningen er i det store hele affattet på et forståeligt dansk, og den kommer godt omkring mange af de forhold, som en kirkegårdsbestyrelse/menighedsråd skal forholde sig til. Et udkast til en ny vedtægt er med som bilag, og her er noter med henvisning til de relevante bestemmelser i lovgivningen.

Menighedsrådene har stor indflydelse på kirkegårdsvedtægten

Vejledningen gør det klart, at der skal være en kirkegårdsvedtægt ved enhver kirkegård, og at dele af indholdet er lovbundet. Men den gør det også klart, at menighedsrådet herudover kan/skal uddybe bestemmelserne: "Kirkegårdsvedtægten skal udfylde og supplere de grundlæggende bestemmelser, som findes i lovgivningen. Lovgivningens overordnede rammer kan i vedtægten udfyldes med mere detaljerede forskrifter, der ofte vil være afhængige af lokale forhold og ønsker" (afsnit 5) og "I ordensbestemmelserne kan der opstilles regler for, hvad der må være på gravstederne" (afsnit 5.2).

Og det er her, det bliver spændende at være menighedsrådsmedlem, her har rådet kompetence til at lave regler og bestemmelser for kirkegården. Det er også her Foreningen for Kirkegårdskultur bemærker, at de nævnte "lokale forhold og ønsker" skal være i overensstemmelse med, hvad brugerne af kirkegården ønsker – hvis kirkegården skal bestå som fællesskaber for alle, er det vigtigt, at kirkegårdsvedtægten opleves som imødekommende over for fællesskabet i stedet for at være et regeltyranni.

Foreningen for Kirkegårdskultur anbefaler, at menighedsrådet formulerer mål og værdier for kirkegården, og at de lader mål og værdier være rettesnor for uddybende bestemmelser i vedtægten – dette er omtalt indgående i foreningens udgivelse *Gravskrift eller . . . ?*

Mangelfulde takstbestemmelser

Også i den nye standardvedtægt lægges der op til, at taksterne fremgår af et takstblad. Hvis man ved et takstblad forstår en prisliste, så er det desværre alt, hvad man i dag kan finde alt for mange steder.

Når man som kirkegårdsforvaltning udsteder et tilbud på f.eks. udvidet pleje og vedligeholdelse samt grandækning gældende 25 år frem, beløbet er måske over 40.000 kr., så bør der være en beskrivelse af, hvad brugeren får for pengene. Det kan beskrives i takstbladet, der kan henvises til plejeplanen, det kan beskrives i vedtægten. Det er nødvendigt at definere indhold og omfang for alle ydelser.

Takster for erhvervelse, særligt når ikke-medlemmer erhverver et gravsted eller begravnes i et eksisterende gravsted, kan fortolkes forskelligt. *Jens Dejgaard Jensen*² påtalte store forskelle i fortolkningen af betaling for erhvervelse af gravsteder. Om forskelsbehandlingen af borgerne er mindsket i de mellemliggende år vides ikke – men det er nyttigt i kirkegårdsvedtægten at beskrive, hvordan det skal gøres, og det bør være en del af enhver vedtægt (eller takstblad).

Hvad takstbestemmelser angår, finder denne artikels anmelder, at vejledningen og standardvedtægten lader stå til. Det er naturligvis menighedsrådet, som skal svare på, hvad en borger får for sin betaling. Vejledningen forklarer reglerne om takstberegning, men borgeren har brug for at vide, hvad og hvor meget han får for sin betaling til sit gravsted - det er i hverdagen et vigtigt punkt i samspillet mellem borger og kirkegård. Muligvis vedrører kirkegårdslovgivningen slet ikke dette forhold? Men det er et forhold, som enhver kirkegårdsforvaltning er nødt til at forholde sig til.

Litteratur

Vejledning om kirkegårdsvedtægter. Kirkeministeriet (2018).
Vejledningen findes på hjemmesiden
<https://www.altomkirkegaarde.dk>.

Foreningen for Kirkegårdskultur, *Gravskrift eller . . . ?* Jelling 2017. Særligt kapitlet "Kirkegårdens vedtægt – tyranni eller til fælles bedste" er relevant i denne sammenhæng.

Jensen, Jens Dejgaard, "Store prisforskelle, når ikke-medlemmer begravnes". *Kirkegården*, nr. 6, december 2012, 12-13.

Noter

- 1 Foreningen for Kirkegårdskultur 2017.
- 2 *Jens Dejgaard Jensen* 2012, 12-13.

**Vejledning
om
kirkegårdsvedtægter**

 Kirkeministeriet
Juni 2018

Kirkeministeriets nyligt udgivne vejledning om kirkegårdsvedtægter.